

Zpravodaj

pardubické farnosti sv. Bartoloměje

Vydává Římskokatolická farnost v Pardubicích

4/2012
Prázdniny

Náklady: 8,- Kč

www.farnost-pardubice.cz

OBSAH

ZE ŽIVOTA

FARNOSTI str.2-6

- Slavnost 1. sv. přijímání
- Boží Tělo a eucharistický průvod
- Čas od času si odpočinout
- Změny programů
- Výuka náboženství 2012/2013
- Kaple Nejsvětější Trojice
- Přednáška J. Soukupa

NOC KOSTELŮ str.6-7

- Noc kostelů 2012
- Zamyšlení

RODINY str.8-9

- X. setkání rodin
- Pouť rodin do Žďáru nad Sázavou
- 7. pouť rodin

CHARITA str.9

- Sběr nábytku

SALESIÁNI str.10-11

- Festival 2012
- DOMISAL
- Kurz Alfa

ZPRÁVY

Z DIECÉZE str.12

- Svatovojtěšská pouť
- Jáhenské svěcení
- Pouť rodin k sv. Zdislavě

DUCHOVNÍ HUDBA str.13

- Občasník
- Ze života chrámového sboru

RŮZNÉ str.14-15

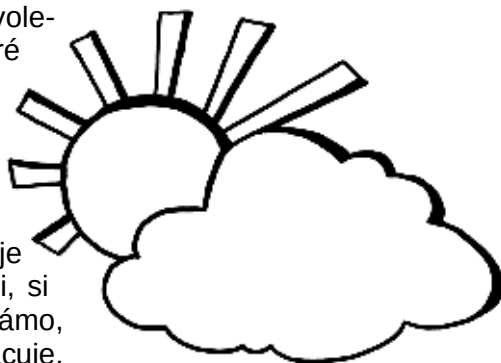
- Slůvko na cestu
- Perštejnská privilegia

KALENDÁŘ str.16

PRÁZDNINY

Blíží se doba prázdnin, dovolených a táborů. Období, na které se těšíme, především pak děti. Pro ty, kteří jsou v uzavřených pracovištích, nastává možnost pobytu v přírodě a pohybu na čerstvém vzduchu. To, co si někdo sotva dopřeje krátce ve všední den po práci, si tak může užít do sytosti. Je známo, že ten, kdo tvrdě fyzicky pracuje, hledá protiváhu v klidu, v duševní činnosti a naopak; říká se „tělo si to žádá“. Ano, máme centra, která nám signalizují různým způsobem nějaký nedostatek a proto je potřeba nepřehánět ani duševní ani fyzickou činnost. Se vzrůstající únavou klesá výkon a protože člověk není stroj, je odpočinek nutný. Tuto skutečnost jistě věděl Bůh už když člověka stvořil jako nejvyšší řád světa a důmyslně určil sedmý den dnem odpočinku.

Dovolená apod. neznamená jen plané válení. Jako se připravuje či plánuje práce, měl by se plánovat i odpočinek, aby to nebyl jen promarněný čas. Smysluplné využití času může dodat víc energie než jen pusté nicnedělání, které člověka zakrňuje a vede

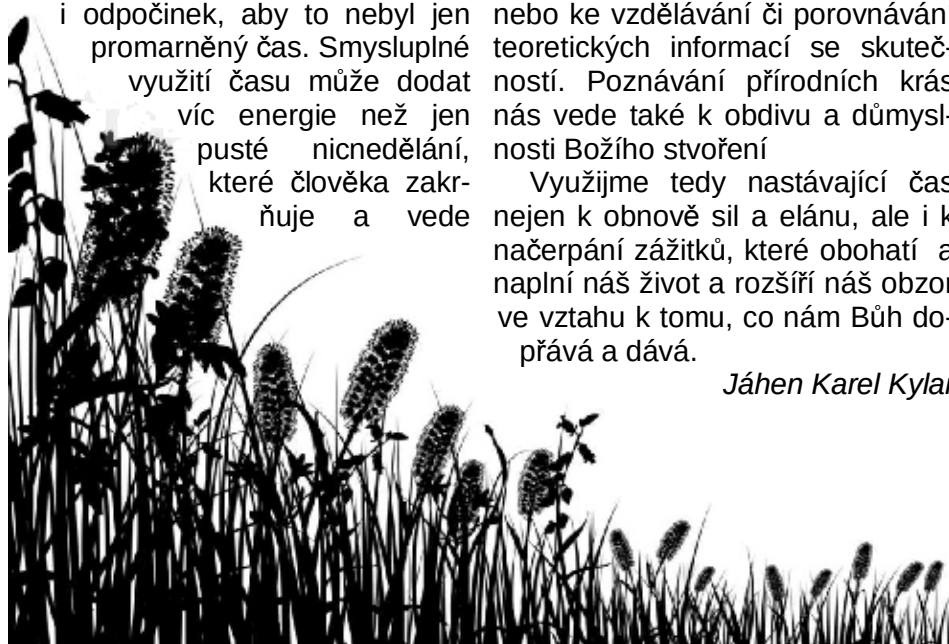

k mrzoutství.

Odpočinek má být i aktivní, aby se zaměstnaly i ty orgány, které nebyly tolik zatěžovány. Přirozenou záležitostí je pohyb. Udrží tělo v lepší kondici a v připravenosti nad možnou zátěží. Lidský organismus ho potřebuje i k obnovení sil. Přirozený pohyb se také dá spojit s poznáváním míst, která jsou spojena s naším duchovním životem, dříve to bývaly např. pouti na místa, kam se jindy lidé nedostali. Doba volna je nabídkou třeba k poznání s novými lidmi, navázání nových vztahů nebo ke vzdělávání či porovnávání teoretických informací se skutečností. Poznávání přírodních krás nás vede také k obdivu a důmyslnosti Božího stvoření

Využijme tedy nastávající čas nejen k obnově sil a elánu, ale i k načerpání zážitků, které obohatí a naplní náš život a rozšíří náš obzor ve vztahu k tomu, co nám Bůh dává a dává.

Jáhen Karel Kylar

SLAVNOST PRVNÍHO SVATÉHO PŘIJÍMÁNÍ 2012

V neděli 20. května prožila naše farnost v kostele svatého Bartoloměje velikou radost. 18 dětí přijalo poprvé Ježíše v Eucharistii. Bylo to 6 děvčat a 12 chlapců. Děti byly krásně nastrojené - děvčata jak nevěsty, kluci jak ženichové - bylo se na co podívat! Mši celebroidal pater Antonín Forbelský společně s kaplanem Radkem Martinkem. V obětním průvodu děti přinesly i peníze které samy našetřily pro chudé děti. Podařilo se jim našetřit 665 Kč a jsou zaslány na účet Papežských misijních děl. Dětem patří veliké díky!

Po skončení slavnosti jsme společně prožili na faře agapé (díky zákuskům a občerstvení, které přinesli rodiče). Děkuji všem, kteří se jakýmkoliv způsobem podíleli na slavnostním prožití téhle události, zvláště rodičům prvopřijímajících dětí, Schole a schliče, které mši doprovázely svým zpěvem a také fotografovi Václavu Pecnovi

Den před slavností mohly děti také poprvé zažít radost z

„odložení“ svých hříchů u Ježíše při slavení svátosti smíření. Děti a rodiče se připravovali na tuto krásnou událost již od února. Snažili jsme se vytvořit společenství a myslím, že se to za tu krátkou chvíli alespoň částečně podařilo. Celkem se připravovalo 19 dětí. Jeden chlapec pro nemoc se nemohl zúčastnit. S ním to prožila celá farnost v Klášterním kostele dne 3. 6. 2012.

BOŽÍ TĚLO A EUCHARISTICKÝ PRŮVOD V PARDUBICÍCH

V neděli 10. června jsme společně při mši svaté o deváté hodině slavili slavnost Těla a Krve Páně (přeloženou ze čtvrtka). Tentokrát po mnoha letech to bylo trochu jiné, než jak jsme byli zvyklí v poslední době.

Především nás svou návštěvou potěšil otec biskup Jan, který této bohoslužbě s dalšími našimi kněžími předsedal. Kostel byl zcela zaplněný a tak i průvod, který jsme utvořili, byl docela povzbudivě velký. Člověk měl dobrý pocit, že nás křesťanů není zase až tak málo a že snad nejsme úplně přehlédnutelní. Před kostelem čekající trubači nás – na čele s kněžími, ministranty a zpěváky dovedli Zelenou branou na Pernštejnské náměstí k mariánskému sloupu. Během cesty jsme zpívali píseň „Sióně, chval spasitele“. U sloupu byl připraven malý oltářik pro krátké zastavení, adoraci a požehnání. Na závěr ještě zaznělo Mozartovo „Ave verum“ v podání bartolomějského chrámového sboru a průvod pak pokračoval až do kostela Zvěstování Panny Marie, kde byla sloužena ještě mše svatá pro rodiny s dětmi.

Náhodně kolemjdoucích bylo v této době na náměstí málo a tak nelze posoudit, jak to na ně působilo. Zatímco o různých jiných poutích (např. v Libici) je průvod samozřejmostí, tady to na poprvé působilo trochu nezvykle. I mezi katolíky nebyl

na to jednotný názor. Zaznamenala jsem velmi pozitivní ohlasy (např. „Velice mě to povznese!“ nebo „Byl to velice krásný den.“ nebo „Připomnělo mi to dětství.“), ale i mírně negativní, o tom, že se to nehodí do dnešní doby nebo o zbytečně velké pompéznosti. Převažovali však nepochybně ty kladné a věřím, že i ostatní si v budoucnu k tomuto veřejnému svědectví naší víry svou cestu najdou.

M. Kvasničková

ZE ŽIVOTA FARNOSTI

ČAS OD ČASU SI ODPOČINOUT...

Traduje se, jak jednou svatý Antonín z pouště odpočíval se svými učedníky před chatrčí, když šel kolem lovec. Toho překvapilo, že je Antonín tak uvolněný, a protože situace nesplňovala jeho představu o tom, co by měl mnich dělat, vyjádřil svoji nelibost.

Antonín mu řekl: „Napni svůj luk a vystřel šíp.“ Lovec tak učinil. „Napni jej znovu a vystřel další šíp,“ pokračoval Antonín. A lovec to ještě mnohokrát zopakoval. Lovec se nakonec ohradil: „Otče Antoníne, když budu luk pořád napínat, tak praskne!“ „A tak je tomu i s každým z nás,“ odpověděl Antonín. „Kdybychom přehnali jistou míru, zničilo by nás to. Proto je správné si čas od času odpočinout.“

(Z knihy B. Cavanaugha: *Malé příběhy, Karmelitánské nakladatelství, www.kna.cz*)

Drazí farníci,
na konci školního roku, kdy jsme mohli zvláště v posledních týdnech prožít různé slavnosti a setkání, bych chtěl moc poděkovat za Vaši spolupráci, které si opravdu vážím.

Děkuji:

- Y všem mým nejbližším spolupracovníkům za podporu a spolupráci
- Y katechetkám za jejich službu při předávání pokladů víry
- Y schole i scholičce za jejich službu při liturgii
- Y chrámovému sboru, který zvláště v posledních týdnech často doprovázel slavnosti v kostele sv. Bartoloměje

Y všem pořadatelům a služebníkům Noci kostelů 2012

Y všem pořadatelům a služebníkům 10. Dne rodin a Dne dětí

Y všem pořadatelům a služebníkům při Slavnosti Těla a Krve Páně

Y všem pořadatelům a služebníkům při oslavě výročí Velkého perštejnského privilegia

Y všem ostatním, kteří vaší poctivou službou sloužíte Bohu i spolufarníkům

Do dnů budoucích přeji:

Y Milé děti, přeji vám všem krásné dny, kéž prožijete mnoho radosti a lásky!

Y Milí mladí přátelé, kéž prázdniny jsou pro Vás časem odpočinku, ale i růstu v poznání sebe a vlastní cesty, ke které vás Pán volá.

Y Drazí rodiče, přeji vám prožité dny dovolené v rodinném kruhu a radosti, že je více času na to, na co se během roku nedostává.

Y A vám všem ostatním, kteří prázdniny nebo dovolenou nemáte, přeji, aby tento čas byl časem požehnáním možná právě v tom, že i když nebudete daleko od domova, dopřejete si změnu a najdete odvahu „napomoci“, aby i člověk jako vy nebyl sám a prožil krásné chvíle.

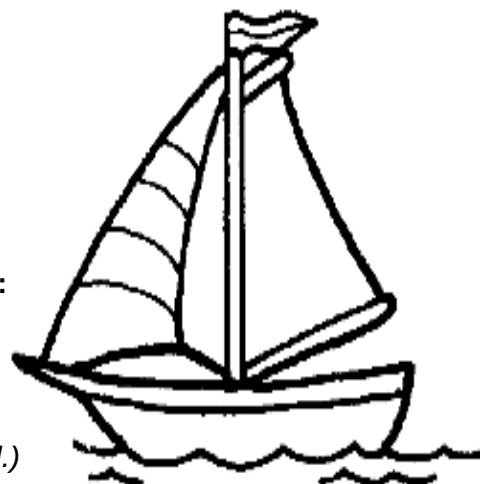
S přáním pohody do nastávajících dvou měsíců a pevnou nadějí na šťastné setkání na jejich konci se těší a do všech vašich kroků vám a vašim drahým žehná

P. Antonín spolu s ostatními duchovními z fary

PRÁZDNINY 2012 - ZMĚNY PROGRAMŮ

PO DOBU PRÁZDNIN:

- **nebudou bohoslužby pro děti v klášterním kostele.**
(první mše svatá bude v neděli 2. září v 10:00 hod.
+ žehnání školních potřeb)
- **nebudou úterní adorace v kostele sv. Jana Křtitele.**
- **změněna úředních hodin v kanceláři na Arciděkanství:**
Pondělí - pátek 09:00 - 11:00 14:00 - 16:00
- **po dobu měsíce: červenec, srpen a září nebudou polední mše svaté v kostele sv. Jana Křtitele.**
(první mše svatá bude v pondělí 1. října v 12:00 hod.)

ZE ŽIVOTA FARNOSTI

VÝUKA NÁBOŽENSTVÍ

ROZVRH pro školní rok 2012/13

Rozvrh hodin bude možné popřípadě společně "ladit" dle dohody s vyučujícím.

Předškoláci:

Čtvrtek	09:00 – 11:00	M. Traxlerová (Salesiáni)
Čtvrtek	16:30 – 17:15	I. Zbrojová
Pátek	09:00 – 11:00	K. Kučerová (Spojil - 604 559 668)

Školáci:

1. třída	Úterý	15:30 – 16:15	Z. Petrášová
2. třída	Čtvrtek	15:30 – 16:15	I. Zbrojová
1. - 5. třída	Pátek	14:00 – 14:45	J. Glogar (Salesiáni – 731 600 085)
1. - 6. třída	Středa	15:30 – 16:30	A. Forbelský (Mikulovice - škola)
3. třída	Pondělí	15:30 – 16:15	Z. Petrášová
4. třída	Pondělí	15:30 – 15:15	I. Fibichová
5. třída	Pondělí	16:30 – 17:15	Z. Petrášová
6. třída	Čtvrtek	15:45 – 16:30	nový kaplan
7. třída	Čtvrtek	15:30 – 16:15	nový kaplan
6. - 9. třída	Pátek	15:00 – 15:45	J. Glogar (Salesiáni – 731 600 085)
8. třída	Úterý	15:30 – 16:15	A. Forbelský
9. třída	Středa	15:30 – 16:30	R. Martinek

Vlastní výuka na faře (Kostelní 92) začíná v týdnu od 10. září 2012.

Přihlášky budou od 1. srpna k dispozici na stolku v kostele nebo na faře, je možné též využít elektronické přihlášky na internetových stránkách naší farnosti: www.farnost-pardubice.cz.

Děti, které se již přihlašovaly předchozí rok, nemusejí vyplňovat celou přihlášku, pokud se však nezměnily některé údaje. Stačí pouze jméno, příjmení a skupinu, na kterou se přihlašují.

Příprava dětí k 1. svatému přijímání bude probíhat zvlášť, mimo uvedený rozpis hodin, formou speciální katecheze, a to v období leden – květen 2013. Doporučujeme, aby dítě mělo absolvováno alespoň rok výuky náboženství, ideální věk je mezi 2. a 3. třídou. Podrobnosti budou uvedeny ve farním Zpravodaji v prosinci 2012. Rodiny, které projeví zájem o přípravu na přihlášce do náboženství, dostanou informace osobně, e-mailem nebo poštou.

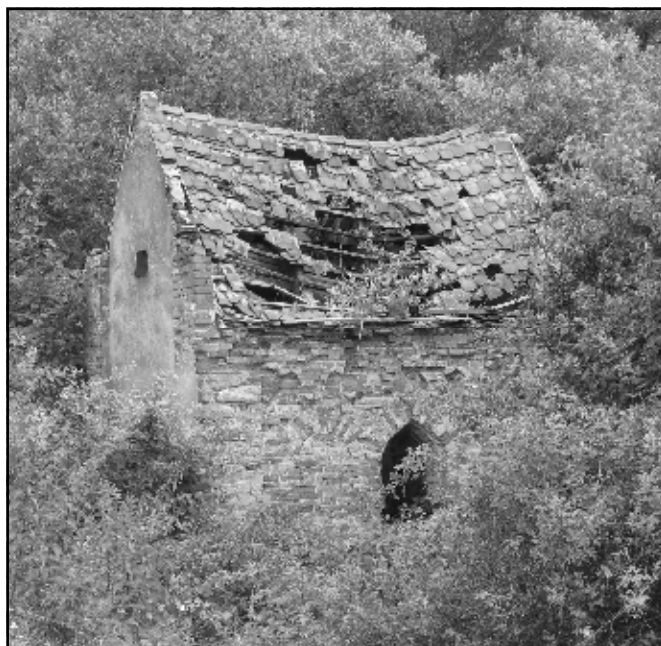
Adresa na farní úřad: Kostelní 92, Pardubice 530 02, e-mail: farpar@volny.cz

KAPLE NEJSVĚTĚJŠÍ TROJICE

Nedávno jsme v našich kostelích společně prožívali Slavnost Nejsvětější Trojice. Naši zbožní předkové, kdysi dávno v 18. století postavili na okraji tehdejších Pardubic dřevěnou kapli, zasvěcenou Nejsvětější Trojici, v místech u tehdejší cesty z Pardubic do Svítkova. Kaple však v r. 1860 i s okolními stavbami shořela. Později zde byla postavena kaple nová, zděná, jak ji vidíme na fotografii z roku 1918. Z Pardubic a okolních vsí ke kapli až do 2. světové války putovala hojně navštěvovaná procesí.

Dnes můžeme vnímat jako němou výčitku neúcty k dílu našich předků kapličku jako zbořeníště. Částečně stojí obvodové zdi a okolí kaple je zarostlé náletovými dřevinami. Najít tohle místo dnes je již dost náročné. Dodnes se těmto končinám v blízkosti „Parama“ říká „U Trojice“.

Podle dr. F. Šebka zpracoval Karel Zakopal

PŘEDNÁŠKA JOSEFA SOUKUPA O JERUZALÉMĚ

V neděli 3. června proběhla na faře přednáška pana Josefa Soukupa o Jeruzalému. O velkém zájmu o tuto akci svědčil farní sál zaplněný téměř do posledního místečka. Přednáška vycházela z osobní návštěvy Jeruzaléma panem Soukupem v r. 2008.

Dozvěděli jsme se, že stát Izrael získal nezávislost 14. 5. 1948 za velkého přispění tehdejšího Československa. Vzhledem k tomu, že tento židovský stát je obklopen arabskými státy, se kterými je dosud ve válečném stavu, věnuje až neuvěřitelné úsilí na udržení své bezpečnosti. V Izraeli je proto pro Židy povinná vojenská služba 3 roky, pro ženy 2 roky a na všech strategických místech vč. vstupu do Starého města musíte projít přísnou kontrolou. Také např. návštěva Izraelského muzea se musí objednávat den předem kvůli prověření návštěvníků.

Obyvatelé státu Izrael jsou převážně židé přistěhovaní z celého světa, v posledních 20 letech hlavně z bývalých zemí Sovětského svazu. Náboženské složení obyvatel je: židé 82 %, muslimové 15 %, křesťané 3 %. Hlavní město Jeruzalém je posvátným místem všech těchto náboženství. První zmínky o Jeruzalému pocházejí již od 2. tisíciletí př. Kr., od 10. stol. př. Kr. bylo jako Davidovo město hlavním městem Izraele. Počátkem našeho letopočtu bylo centrem římské provincie Judea. Ve 4.-7. stol. byl Jeruzalém křesťanským městem, ale v r. 637 byl dobit muslimy a do r. 1917 byl součástí Osmanské říše.

Starý Jeruzalém byl původně obehnan masivními hradbami, ve kterých se dodnes dochovalo 8 bran. Hlavní vstup do Starého města tvoří Jaffská brána. U Štěpánské/Lví brány, kterou zdobí čtyři lvi, začíná Via Dolorosa. Via Dolorosa je cesta, kudy nesl Ježíš svůj kříž na vrch Golgota. Tato cesta nás dovede až k Chrámu Božího hrobu. Paradoxní je, že prakticky celou dobu vede muslimským bazarem, v místě prvního zastavení je islámská škola. V místech dalších zastavení jsou např. kapličky různých církví. Představitelé těchto církví jsou ale přátelští a pokud projevíte zájem, ochotně Vás provedou svými kostely. Golgota je dnes součástí Božího hrobu.

O Kristův hrob a celý chrám se po staletí vedly spory. Proto na základě osmanského ediktu z 18. stol. spravuje chrám společně církve arménská, řecká pravoslavná, římsko-katolická, syrská křesťanská, koptská a etiopská křesťanská. Zajímavostí je, že každý den již od 7. stol. odemyká chrám muslimský klíčník z rodu Nusejbehů. Přímo ke Kristovu hrobu vás pouští řecký pravoslavný mnich.

Starý Jeruzalém se rozkládá na území rozlohou menší než 1 km čtvereční a dělí se na čtvrt židovskou, arménskou, muslimskou a křesťanskou. Nikde na tak malém prostoru není taková koncentra-

ce památek třech světových náboženství. Atmosféra Starého města je nesdělitelná. Sídí tady 17 církví, desítky různých sekt, v bezprostřední blízkosti je nejposvátnější místo židů – Zeď nářků, třetí nejposvátnější místo muslimů – Skalní chrám, a hned vedle Via Do-

lorosa – Křížová cesta a Chrám Božího hrobu, kde byl pochován Ježíš Kristus, nejposvátnější místo křesťanů.

Zeď nářků, také Západní zeď druhého Chrámu, je místo stálých molítek. Zeď je součástí dochované hradby Chrámové hory, kterou vybudoval Herodes Veliký v r. 20 před Kristem. Původně stával na tomto místě první židovský chrám postavený králem Šalamounem, který zničili Babyloňané. V r. 70 zničili druhý chrám Římané. Židé od té doby přicházejí ke zdi truchlit nad zkázou chrámu, proto název Zeď nářků. U zdi se nejen modlí, konají se zde různá slavnostní náboženská shromáždění a do zdi se vkládají papírky s přáními. Volně je přístupno asi 170 m, prostor pro ženy i pro muže je oddělen. Ženská část je menší, protože židovští muži se mají modlit častěji. Zeď je přístupná každému, kdo respektuje pravidla chování v synagogách – tedy uctívost a pokrývku hlavy.

Jedním z nejznámějších symbolů Jeruzaléma, i když nežidovským, je obrovská zlatá kupole patřící Skalnímu chrámu, jedné z nejposvátnějších mešit na světě. Stojí společně s mešitou Al Aksa na Chrámové hoře, místě původního židovského Chrámu. Podle islámské tradice měl prorok Moha-

(Pokračování na stránce 6)

ZE ŽIVOTA FARNOSTI

(Pokračování ze stránky 5)

Immed přiletěl z Mekky do Jeruzaléma na dvoukřídlém koni, kterého uvázal ke zdi bývalého Jeruzalémského chrámu. Potom odtamtud vystoupil do nebe, kde rozmlouval s Bohem. Chrátová hora je pro nemuslimy přístupná v předem určených časech speciálním dřevěným mostem. Návštěvy židů jsou zapovězeny rabínem. Samotný Skalní chrám je přístupný pouze muslimům.

Když projdeme Zionskou bránou za hradby, ocitneme se na hoře Zion. Zde je hrob krále Davida a zároveň místo poslední večeře Páně. Paradoxní je, že hrob krále Davida i místo poslední večeře se nacházejí ve stejné budově, pouze hrob je v přízemí a poslední večeře v prvním patře. Ale Jeruzalém je tak přeplněný památkami a svatými místy, že nás to již nemůže překvapit.

Když se trochu vzdálíme od Jeruzaléma, můžeme navštívit např. baháistická svatá místa v Haifě a Západní Galilei. Víra Bahá'í je nezávislé světové monoteistické náboženství, jehož počátky se datují do poloviny 19. stol. Svatyně jeho zakladatele v izraelské usedlosti Bahdží je cílem pouti všech baháistů světa.

Nakonec bych chtěla zmínit pevnost Masadu, která se tyčí vysoko nad Judskou pouští. Symbolizuje odhodlání židovského národa i smutnou tečku za historií Židů v jejich starověkém státě. Do historie se zapsala r. 74 po Kr., kdy byla dobyta římskými legiemi. Masada byla posledním místem odporu v římsko-židovské válce, při které byl dobyt v r. 70

Jeruzalém a zničen Druhý chrám. Pevnost byla dobře opevněná a vyzbrojená, ale Římané ji odřízli od zásobování potravinami. Po několika měsících obléhání prorazili hradby a našli jen mrtvá těla. Dnešní izraelští vojáci proto při vojenské přísaze slibují: „Již nikdy Masada!“.

Přednáška trvala skoro dvě hodiny, ale takové bohaté téma jako Jeruzalém, potažmo stát Izrael, by vydalo na několik takových přednášek. Přesto patří panu Soukupovi náš velký dík za to, že nám aspoň na chvíli slovem i obrazem zprostředkoval návštěvu známých biblických míst, a těšíme se další jeho přednášky.

Stanislava Nováková

ZAPIŠTE SI DO KALENDÁŘE...

V rámci cyklu přednášek
SVĚT OČIMA CESTOVATELE
(s Josefem Soukupem)

připravujeme další přednášky,
a to v následujících termínech:

Neděle 14. 10. 2012 od 16:00 hod. - Korea I.

Neděle 2. 12. 2012 od 16:00 hod. - Korea II.

Další informace přineseme v příštích číslech
Zpravodaje

NOC KOSTELŮ

NOC KOSTELŮ 2012

V pátek 1. června 2012 proběhla v kostele sv. Bartoloměje již tradiční každoroční akce zpřístupnění prostor kostela pro nejširší veřejnost. Tato akce probíhá v daný den v celé Evropě a má proto značný kulturně vzdělávací význam. Nejde jen o otevření dveří i do obvykle uzavřených prostor kostela, ale i o informování a přetváření názorů veřejnosti pomocí doprovodného programu, který vyplňuje celou dobu, kdy návštěvníci do kostela přicházejí.

Vše začínalo eucharistií se závěrečným požehnáním a následným zvoněním zvonů. Poté pan arciděkan Forbelský návštěvníky uvítal a stručně je seznámil s připraveným programem večera. Pak následoval výklad historie kostela, který přednesl pan kaplan P. PhDr. Radek Martinek. Vý-

klad byl vhodně rozšířen a doplněn informacemi o ideové náplni kostelů i náboženství.

Koncert chrámového sboru, který řídil prof. Jiří Kuchválek příjemně doplnil vznešenou atmosféru,

která se k nádheře a velikosti kostelního prostoru váže. Pak následovala prohlídka varhan s výkladem jejich funkcí a současně bylo možno v zákristii vidět některé bohoslužebné předměty a oblečení, včetně historických liturgických oděvů. Tyto dvě části programu, které probíhaly současně a na etapy, kdy návštěvníci přecházeli z jedné části ke dru-

hé, byly již tradičně hodnoceny přítomnými, jako velice zajímavé a poutavé.

Tato programová skladba se v další části večera

(Pokračování na stránce 7)

NOC KOSTELŮ

(Pokračování ze stránky 6)

ra s malými obměnami opakovala. Obě části byly odděleny četbou výkladu textů ze SZ, které předčítal jáhen Mgr. Karel Kylar a pan Aleš Jánský. Texty byly prokládány zpěvem písní z Taizé, který řídil pan Pavel Šisler. Přitom se mu podařilo lákat ke zpěvu velkou část přítomných návštěvníků, většinou lidí, kteří kostel pravidelně, případně vůbec nenavštěvují.

Návštěvníky u vchodů do kostela vítali někteří dobrovolníci z naší farnosti, poskytovali jim dostupné materiály s informacemi o kostele, připraveném programu, zodpovídali některé dotazy, které návštěvníci kladli. Počet zájemců o návštěvu kostela

v letošním roce značně převýšil očekávané množství podle zkušenosti z minulých let. Přispělo k tomu nejen příznivé počasí, ale i to, že v Pardubicích tentýž večer probíhala „Pernštejnská noc“. Mnoho návštěvníků vyjadřovalo pozitivní postoj k celému dění, kterého se zde zúčastnili. Na řadě z nich byl patrný emoční posun a pocit vznešeného a povznášejícího zážitku. Někteří to i dávali slovně jasně najevo. Večer proběhl bez jakýchkoliv nepatřičných incidentů.

Všem, kteří se celé akce zúčastnili a svojí spoluprací přispěli k dobrému průběhu večera patří naše velké poděkování.

ZAMYŠLENÍ NAD NOCÍ KOSTELŮ

Chci poděkovat všem, kteří se podíleli na přípravě i celém průběhu Noci kostelů. Děkuji za velmi dobře volený program, byl zajímavý a poučný. Výsledek byl báječný a ta příprava stála za to.

Strávila jsem v kostele sv. Bartoloměje několik hodin a myslím si, že spokojenost mezi občany je velká. Vyslechla jsem pochvalu od našich farníků, účinkujících, hostů z jiných církví, ale i těch, kteří tam zašli ze zvědavosti poslechnout si slovo, hudbu a zpěv, něco přece očekávali. Nevím zdali se návštěvníci počítali, ale byli tam neustále, střídali se až do půlnoci. Velmi pozorně poslouchali přednášky P. Radka Martinka o historii kostela, Pernštejnech či jeho interiéru. Vždyť to, co se dozvěděli, se málo kde mohli doslechnout. A to, co se dozvěděli, by měl vědět každý občan Pardubic. Nastalé ticho při přednášce je dostatečnou pochvalou a poděkováním P. Radku Martinkovi.

Díky pánu regenschorimu prof. Jiřímu Kuchválkovi za přípravu a produkci obou koncertů, chrámovému zboru za předvedené zpěvy, i jejich sólistům. Díky vám, kdo jste měli službu u informačního stolečku, či v jiných prostorách chrámu.

Nakonec přidávám ještě jeden můj pocit, který jsem měla při vstupu do kostela. Všude se rozpínala vůně a ten Boží dům

úžasně voněl. Proto také velké díky Vám květinářky, které jste připravily výzdobu plnou voňavých květín, které to lidské dílo podmalovaly přírodou - dílem svého Stvořitele.

Moji milí, dobrá věc se podařila. Tím, kdo neví, má nyní ponětí, kdo je to křesťan, kněz, farník, celé společenství i jeho kostel. Buďme hrdí, že jsme křesťané. Bát se už také nemusíme, ale pokud nevyjdeme za hradby svědomí a ze zdí kostelů, nebude o nás sekulární společnost nic vědět. Zatím nás považuje za zbytečné, neumíme

prodat co dokážeme a umíme.

Prvním naším projevem navenek, byla návštěva augsburských, kdy jsme spolu s nimi vyšli ven mimo kostel a šli s hudbou, zpěvem a světlem přes park k soše sv. Jana Nepomuckého u zámku. Vyšli jsme i tuto neděli o svátku Božího těla s Nejsvětější svátostí na Pernštýnské náměstí a pokračovali ke klášternímu kostelu. A opět jsme zabodovali do svého nitra i navenek.

Doufám, že tato obnovená tradice pevně u nás zakotví, jsme přece solí a světlem pro naše spoluobčany.

Ještě jednou vřelé poděkování vám všem účinkujícím i hostům, hodně radosti z dobrých počínů, lásky nebojácnosti a světla v duši Vám přeje do dalších dnů

Celestina Klimešová

OZNÁMENÍ

Po dobu prázdninových měsíců (t.j. červenec a srpen) nebude po nedělní mši svaté v 9 hodin na faře obvyklá farní kavárna. Bude otevřena až v neděli 2. září od 10 hod. Děkujeme za pochopení.

Jiroutová, Novotná, Doležalová

X. SETKÁNÍ RODIN PARDUBICKÉ FARNOSTI – 2. 6. 2012

První červnovou sobotu se v Seleziánském středisku v Pardubicích uskutečnilo již desáté setkání rodin pardubické farnosti spojené s dětským dnem.

Hostem, a zároveň přednášejícím v dopoledním programu, byl P. Vladislav Brokeš, který v pardubické farnosti působil čtyři roky jako kaplan. Pro všechny, kteří ho z té doby pamatují, to bylo velmi milé setkání a zavzpomínání na společně prožité období. V přednášce s tématem „Pojetí lásky a rodina dnes“ čerpal P. Vladislav z první programové encykliky papeže Benedikta XVI. s názvem „Bůh je láska“. Pojednání o různých druzích lásky bylo jistě pro většinu z nás přínosem a námětem k dalšímu zamyšlení.

Mezi tím, co si dospěláci mohli v klidu vyslechnout přednášku a zapojit se do diskuze, byla pro dětskou a mládežnickou část připravena spousta zajímavých her a soutěží, při kterých si mohli mezi sebou změřit své síly a dovednosti a zároveň si pořádně zadovádat. Nakonec byla snaha soutěžících po zásluze odměněna něčím sladkým na zub.

V poledne se již všichni těšili na oběd. Milovníkům spíše masité stravy přišel vhod výborný gulášek, většina dětí si zase pochutnala na buchtíčkách s krémem. Siestu po obědě trávil každý po svém – buď přátelským popovídáním, odpočinkem nebo si zájemci mohli prohlédnout křesťanskou základní školu NOE, která sídlí v prostorách Seleziánského

střediska v Pardubicích.

Po té nás čekal odpolední program. Jak se již v minulých letech stalo dobrým zvykem, přišla ke slovu i kultura v podání dvou ochotnických divadelních souborů. V prvním dramatickém představení vystoupili již osvědčení herci Zdeněk Nejezchleb a Jiří Petráš alias Bob a Bobek. Do hry aktivně zapojili i diváky, takže se výborně bavili jak malí tak velcí. Pak nám děti z pardubického misijního klubka zahráli příběh „Kamenné chleby“.

Po divadelním představení následovalo losování

z odevzdaných přihlášek. Vylosovaní šťastlivci se mohli těšit z pěkných cen. Společně jsme pak oslavili Mši svatou, při které jsme děkovali za naše rodiny. Po mši patřilo odpoledne hlavně sportu – fotbalku a přehazované, různým jiným hrám, přátelským setkáním a rozhovorům, zpěvu při kytaraře a opékání buřtů.

Každý si na setkání jistě našel „to své“ a zároveň jsme celý den prožili v krásném společenství.

Velký dík patří všem, kteří se podíleli na organizaci a přípravě celého setkání, P. Brokešovi za zajímavou přednášku, Janě a Zdeňkovi Nejezchlebovým organizaci programu pro děti, všem pomocníkům, ochotným maminkám za napečení koláčů a přípravu výborného oběda, seleziánům za zázemí, všem malým i velkým hercům a v neposlední řadě i Pánu Bohu za krásné počasí, kterému nevěřili ani meteorologové J.

Jitka Žižková

POZVÁNKA NA POUŤ RODIN DO ŽĎÁRU NAD SÁZAVOU

Jednodenní pouť rodin z celé ČR, která je spojena s Celostátním setkáním mládeže, - a kterou otec biskup Jan Vokál vyhlásil jako hlavní pouť naší královéhradecké diecéze - se koná **v sobotu 18. srpna ve Žďáru nad Sázavou**. Dopolední program proběhne u zimního stadionu a vyvrcholí mší svatou v 11.00 hodin, kterou bude celebrovat Mons. Vojtěch Cikrle.

Po obědě za dobrovolný příspěvek bude následovat bohatá nabídka poutních katechezí pro ro-

diny, manžele, děti a mladé. Hlídní dětí od 3 do 14 let bude zajištěno v areálu kláštera.

Pouť rodin zakončí v 15.30 hodin v areálu kláštera biskup Vojtěch Cikrle.

Organizátoři prosí o vyplnění předběžné nezávazné přihlášky na webových stránkách

<https://zdar2012.signaly.cz/> v rubrice Pouť rodin.

Za organizátory děkuje

P. ThDr. Jan Balík

ředitel Sekce pro mládež ČBK

RODINY

7. POUŤ RODIN

Milé rodiny.

Už se stalo tradicí naší farnosti, že na začátku nového školního roku se společně sejeme na známém poutním místě našeho kraje, kde poděkujeme za prožité prázdniny a poprosíme o pomoc do dalšího školního roku. Jak bylo již v minulém zpravodaji zmíněno, letos budeme putovat

**v sobotu 1. září do poutního kostela
Panny Marie Pomocnice křesťanů
na Chlumku u Luže.**

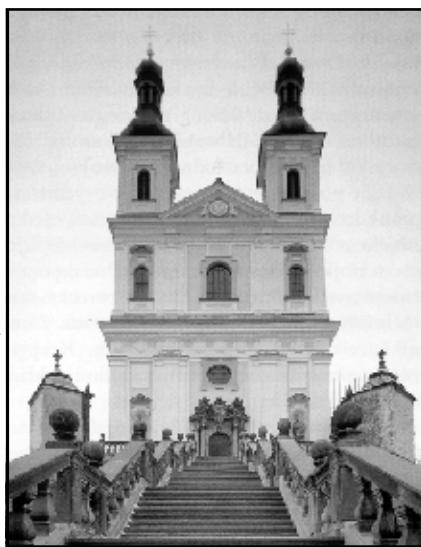
Mše svatá začne v 10:00 hodin a poté půjdeme na výlet do okolí, kde společně s našimi duchovními prožijeme jistě pěkný den **J**

Těšíme se na rodiny, prarodiče s vnoučaty i na ty, kterým již děti odrostly...

Podrobnější informace budou v druhé polovině srpna na letáčcích v kostele a na internetových stránkách naší farnosti.

Chlumeck u Luže leží na rozhraní Polabské nížiny a Českomoravské vrchoviny nedaleko Vysokého Mýta a Chrudimi. Patří pod správu chrudimského vikariátu.

Dějiny poutního kostela jsou především spjaty s hraběnkou Marií Maximiliánou Evou Hieserlovou z Chodů a Košumberka, rozenou Žďárskou ze Žďáru. Pocházela z velmi čínorodého katolického prostředí. Její otec, Florián Dědřich Žďárský ze Žďáru založil u Prahy poutní místo Hájek s loretánskou kaplí a s františkánským

klášterem. Od svého umírajícího bratra Františka Eusebia Žďárského ze Žďáru získala hraběnka milostný obraz P. Marie Pomocné, tzv. Pasovské, který uložila v kapli hradu Košumberk. Zájem o milostný obraz se neustále zvyšoval, a tak nechala hraběnka na nedalekém vyvýšeném místě zvaném Chlumeck postavit v letech 1667–1669 poutní kapli s ambitem, osmi kaplemi a severně a jižně přístupovým schodištěm. Kromě faráře v Luži se o nové poutní místo starali také jezuité z královéhradecké koleje, kteří si v letech 1678–1683 postavili jihovýchodně od kaple svoji rezidenci. Z důvodu zvyšujícího se počtu poutníků se nakonec zbožná hraběnka rozhodla zahájit další stavební práci. Roku 1689 nechala původní kapli zbořit a začala s budováním rozlehlého poutního chrámu, jehož dokončení se bohužel nedožila. 7. září 1696 byl do nového kostela z jezuitské rezidence slavnostně přenesen milostný obraz P. Marie, ale práce na vnitřní výzdobě pokračovaly až do r. 1708. Krátce po slavnostním vysvěcení v roce 1713 se stal kostel P. Marie Pomocnice křesťanů jedním z nejnavštěvovanějších v Čechách.

Zatímco se hrad Košumberk během mnoha let změnil ve zříceninu, zůstal mariánský kostel u Luže dodnes dominantou kraje a prvořadým cílem poutníků celé královéhradecké diecéze.

Pavla P.

CHARITA

SBĚR NÁBYTKU PRO SOCIÁLNĚ SLABÉ

Již řadu let organizuje Oblastní charita Pardubice (OCHPA) s Diakonií Broumov sběr šatstva pro potřebné. OCHPA dále ve spolupráci s odborem soc. věcí Magistrátu města Pardubic provozuje ve svém středisku v Třebosicích humanitární šatník. Oblečení z tohoto šatníku je určeno všem potřebným, nejen klientům Charity. Tuto službu přivítaly i jiné organizace, které rovněž pracují se sociálně slabými (zařízení pro matky s dětmi, nemocnice, zařízení pro lidi bez domova, věznice apod.)

Pracovníci OCHPA však pracují i se sociálně slabými lidmi a rodinami, kteří nepotřebují zajistit jen oblečení, ale často potřebují vybavit domác-

nost základním nábytkem. Z tohoto důvodu navázala OCHPA spolupráci se Službami města Pardubic a.s., s cílem pomoci potřebným spoluobčanům. Služby města Pardubic a.s. na separačním dvoře v Dražkovicích zajistily zvláštní uzavřený kontejner, do kterého mohou lidé věnovat starší nepotřebný nábytek, který by však ještě mohli využít potřební. Zájemci zde mohou takto darovat nábytek již od června 2012. Otevírací doba separačního dvora je v pracovní dny od 6.30 do 15.00, ve středu do 17.00. Snahou je pomoci sociálně slabým a zároveň zlepšovat životní prostředí omezováním vzniku odpadů.

FESTIVAL 2012 PROVÁZEL PAT A MAT

Rok se s rokem sešel a konečně tu byl již dlouho očekávaný den „D“. Tedy v našem případě by se hodilo napsat spíše den „F“, čili FESTIVAL 2012. Dva-

náctý Festival byl nabytý bohatým programem od rána až do večera. Přesvědčte se sami J.

Salesiánské hnutí mládeže a Sdružení salesiánů spolupracovníků uspořádalo v sobotu 12. května 2012 v Salesiánském středisku mládeže v Pardubicích setkání, na které byla pozvána nejen celá Salesiánská rodina, ale také její příznivci a všichni, kteří by její prostředí chtěli lépe poznat.

Přesto, že od brzkého rána lilo jako z konve, začali se lidé do Pardubic sjíždět z celé republiky, vedoucí s dětmi, mládež a rodiny, spolupracovníci, přátelé a další příznivci Salesiánské rodiny. Festival, na němž si SHM připomíná také 20. výročí svého založení, byl zahájen slavnostní mší svatou. Hlavním celebrantem byl ředitel nakladatelství Portál, P. Jaroslav Kuchař, SDB, jenž stál i v samotných počátcích SHM. O skvělý hudební doprovod mše sv. se postarala známá dětská kapela Bob a Bobci.

Hned po bohoslužbě jsme vyrazili na výborný gulášek, abychom byli plni energie a síly do všech činností, které si pro více než 500 účastníků Festivalu připravily jednotlivé kluby SHM a místní společenství ASC. Naštěstí nám bylo „ze shora“ přáno a pršet přestalo. Hlavní program se tak mohl odehrávat venku – jak na pódiu (koncerty a divadla), tak i po celém hřišti, kde bylo pro všechny rozmístěno mnoho rukodělných a sportovních aktivit.

Krátko po poledni znovu vystoupila kapela Bob a Bobci a s velkým elánem představili své písně z alb Abraham a Bílé sárí. Asi 20 kluků a holek strhlo svým nadšením mladší i starší posluchače a ti za to Bobky odměnili velkým potleskem. Dalšími kapelami, které roztancovaly publikum, byla dvě skupení s názvy Lo3 a Saxer.

Tradiční součástí programu jsou také divadelní představení, které si připravují kluby a společen-

ství. Letos jsme měli možnost shlédnout tři představení. Klub Praha – Karlín přijel s pohádkou „Král Křivonoska“, Klub Plzeň si připravil hudební pohádku „Karkulka“ a Klub Krucemburk vystoupil s pohádkou „O červeném jablíčku“, která vyprávěla o rozpustilé princezně s přičarovaným rohem.

Hezkým zvykem je setkání zástupců klubů SHM a místních společenství ASC u číše vína s prezidentem SHM Lukášem Zrzavým.

Organizátoři byli mile překvapeni množstvím workshopů nabídnutých jednotlivými kluby a společenstvími. Obzvláště děti byly velmi nadšený, co vše si mohly vyrobit a odnést domů. Velký zájem sklídily všechny workshopy - drobné výrobky ze sena (motýlek, kytky, ptáček), malování na kamín-

ky, tvoření z pedigu, vyrábění dřevěných hraček, malování na dřevěné plac-ky, vykrajování ze samotvrdnoucí hmoty, navlékání náhrdelníků z barevných těstovin, Origami, karnevalové malování na obličeje a tvořivý koutek (např. přáníčka ke Dni matek, malování barevným pískem). Poprvé jsme také mohli vidět ukázkou práce s biblickými postavkami. Pro děti byla velkým lákadlem canis-

terapie, kde si měly možnost vyzkoušet výcvik psů a jednoduché hry s nimi, a jízdní oddíl pardubické Městské policie. Pro nadšence modeláře byl postaven bazének, kde bylo možné pouštět si lodičky.

Program Festivalu nezapomněl ani na sportovní vyžití. Pro nejmladší účastníky byla připravena aktivita „Škatulata, batolata, hejbejte se!“, která vyzkoušela jejich dovednosti např. při házení míčků na panáka a na plechovky, chůzi na chůdách, při prolézání tunelem, hraní kroketu a jiných sportovních disciplínách. Na dalších stanovištích si mohly starší děti změřit své síly při lukostřelbě, vrhu kópím, sjezdu divoké řeky nebo na tanečních podložkách. K dispozici byla také horolezecká stěna v tělocvičně, nafukovací skluzavka Hrad a nafukovací horolezecká stěna Věž. Kdo měl zájem, mohl se zapojit ve volejbalovém utkání dvojic.

Celým dnem nás provázela vtipná dvojice moderátorů „Pat a Mat“, která vyhlásila soutěž „Kolik kroků dnes ujde prezident SHM Lukáš Zrzavý od 13:15h

(Pokračování na stránce 11)

SALESIÁNI

(Pokračování ze stránky 10)

do 14:30h?“. Bylo zajímavé, že se výsledný tip lišil pouze o 2 kroky – správná odpověď byla 858 kroků.

I přes počáteční nepřízeň počasí se na tomto ročníku Festivalu objevilo mnoho rekordů: přijelo přes 500 účastníků, přičemž nejmladšímu bylo pouhých 13 dní, program tvořilo 12 workshopů a mnoho dalších aktivit. K obědu se snědlo 120 litrů guláše, 50 bochníků chleba, za celý den se vypilo 300 půllitrových limonád a k večeři bylo ugrilováno 100 kg prase. Pro všechny byla velkým překvapením kopečková zmrzlina, které se rozdalo přes 450, a palačinky udělané ze 13 kg mouky. Ke svačině jsme si smlsli ještě na výborných domácích buchtách.

Oficiálního rozloučení a slůvka na cestu se ujal duchovní rádce SHM P. Marek Sklenář, SDB a pozvedl všechny příběhem „Setkání po ránu“

z knihy od Eduarda Martina s názvem „Andělské vteřiny“.

Závěrem bychom chtěli poděkovat místním salesiánům za vstřícnost a poskytnuté prostory. Také děkujeme P. Jaroslavovi Kuchařovi, SDB a dalším kněžím, kteří pro nás sloužili mši svatou. Velké poděkování patří všem, jež nabídli nějakou aktivitu do programu Festivalu a doslova tak převedli do praxe heslo SHM „Mladí pro mladé“. Nemalý dík si zaslouží jak organizátoři, kteří se přípravě věnovali 3/4 roku, tak téměř 50 dobrovolníků, z nichž většina pomáhala už od pátečního rána. Uvědomujeme si, že 20 let, po které SHM působí, by nebyly možné bez Božího požehnání, modliteb a podpory celé Salesiánské rodiny. A proto díky za vše a dá-li Bůh, sejdem se 11. května 2013 opět v Pardubicích.

Lajbloví, Ondrovi, Pražanovi, Zrzavých

DOMISAL

to je Salesiánská misijní neděle. V Pardubicích u salesiánů (Zborovské nám. 2018) si ji letos připomeneme Slavením eucharistie (mše sv.) v neděli 2. září v 8:30 hod. a v 10:00 hod. a odpoledním programem od 15:00 hod. Kdo přijde, bude svědkem vyprávění a promítání z cesty P. Jaroslava Mikeše po místech působení českých misijních dobrovolníků v Indii, může si posedět a popovídat při kávě, vínečku a něčem dobrém k tomu a třeba zažije i překvapení...

Všechny srdečně zve komunita salesiánů.

Jožka Glogar

EVANGELIZAČNÍ KURZ ALFA

Co jsou kurzy Alfa?

Alfa kurz je jednou z forem nové evangelizace, jejímž cílem je představit hledajícím živého Ježíše Krista. Je to nenátlakový, zábavný a společenský program, který nabízí během patnácti setkání zamýšlení nad základními otázkami křesťanské víry.

Komu jsou kurzy Alfa určeny?

Všem lidem, kteří si kladou otázky, zda Bůh existuje, kdo je Ježíš Kristus, co nám říká bible, zda není víra v dnešním světě zbytečná apod. Těm, kdo Boha teprve hledají a nebo znovuobjevují ve svém životě.

Témata jednotlivých setkání:

- 4 Jde v životě o něco víc? (úvodní večer kurzu)
- 4 Kdo je to Ježíš?
- 4 Proč Ježíš zemřel?
- 4 Jak získat víru?
- 4 Proč a jak se modlit?
- 4 Proč a jak číst Bibli?
- 4 Jak nás Bůh vede?
- 4 Kdo je to svatý Duch?
- 4 Co svatý Duch dělá?
- 4 Jak mohu být naplněn svatým Duchem?
- 4 Jak mohu prožít zbytek života co nejlépe?
- 4 Jak odolat zlému?
- 4 Proč a jak mluvit s druhými o víře?
- 4 Uzdravuje Bůh i dnes?
- 4 A co církev?

Další informace naleznete na:

<http://www.katolalfa.cz>

Zveme všechny Ty, kterým leží na srdci „Evangelizace národa a proměna společnosti“ na odpoledne, při kterém by měl být představen **kurz Alfa**.

KDE: farní sál

KDY: 8. září 2012 v 15:30 hod.

KDO: manželé Hambálkovi - dlouholetí poradci pro kurzy Alfa

ZPRÁVY Z DIECÉZE

VIKARIÁTNÍ SVATOVOJTĚŠSKÁ POUŤ V LIBICI NAD CIDLINOU

(novéna za nová duchovní povolání)

V sobotu 25. srpna tuto pouť povedou dva vikariáty: "Hradec Králové a Pardubice.

Pravidelný program:

10:00 hod. – mše sv. v kostele sv. Vojtěcha, následuje modlitba na slavníkovském hradišti.

Chceme se společně modlit za nová duchovní povolání.

S radostí v srdci si Vám dovoluji oznámit,
že skrze modlitbu a vkládání rukou
otce biskupa Jana Vokála
v sobotu 14. července 2012 v 9.30 hodin
přijmu v katedrále Svatého Ducha
v Hradci Králové

JÁHENSKÉ SVĚCENÍ

Tomáš Fiala
Malá Losenice 60
592 11 Velká Losenice
fialat@email.cz

POUTNÍ CENTRUM BISKUPSTVÍ KRÁLOVÉHRADECKÉHO
A ČM FATIMA KOCLÍŘOV VÁS ZVOU NA TRADIČNÍ

LETNÍ POUŤ RODIN A NEMOCNÝCH KE SV. ZDISLAVĚ JABLONNÉ V PODJEŠTĚDÍ BAZILIKA MINOR SV. VAVŘINCE A SV. ZDISLAVY SOBOTA 21. ČERVENCE 2012

- 10.30 hod. - registrace a příprava seniorů a nemocných k přijetí svátosti nemocných
- 11.00 hod. - slavnostní přivítání královéhradeckého biskupa Mons. Jana Vokála
Poutní mše svatá ke cti sv. Zdislavy za rodiny a nemocné
 - Při mši sv. udělí otec biskup Jan Vokál svátost nemocných
 - Program pro děti
- 13.00 hod. - Návštěva katakomb baziliky a společná modlitba u hrobu sv. Zdislavy
Te Deum a svátostné požehnání na zakončení hlavního poutního programu "
- 14.00 hod. - Odjezd na hrad Lemberk
Modlitební poutní cesta ke Zdislavině studánce, pobožnost k našim národním patronům
- 16.00 hod. - Zakončení pod hradem Lemberk a odjezdy autobusů

Poutní centrum vypravuje autobusy s nástupními místy:

Moravská Třebová • Koclířov • Svitavy • Litomyšl • Vysoké Mýto • Holice • Hradec Králové • Jičín
(popř. Jaroměř, Dvůr Králové, Nová Paka, Turnov)

Informace: 731 646 800 (Recepce ČMFa) E mail: poutnik@bihk.cz
nebo 723 262 381 (Helena Ryklová)

OBČASNÍK PRO DUCHOVNÍ HUDBU Č. 2/2012

VELKÉ POSTAVY DUCHOVNÍ HUDBY – J. S. BACH (2. ČÁST)

V osmnácti letech se naskytla J. S. Bachovi příležitost působit jako houslista ve výmarské dvorní kapele, což bylo pro budoucího skladatele velmi přínosné. Nesetřval zde ale dlouho, jelikož se objevila možnost přijetí místa varhaníka v Arnstadtu. Tam dostal při výběru konzistoře přednost před staršími uchazeči, pravděpodobně měl už z Výmaru pověst výborného varhaníka. Arnstadt bylo malé město řemesel, soukeníků, barvířů i pivovarníků. Bachovou povinností bylo hrát třikrát týdně v tzv. Novém kostele sv. Bonifáce. Zdejší nové Wenderovy varhany byly jistě pro něho velkým lákadlem, byť se nemohly rovnat s nástroji, jaké Bach poznal v Lüneburgu, či Hamburgu. Varhanická činnost zde nebyla zvlášť náročná, ale povinnost práce s chlapeckým sborem, jehož členy byli nedisciplinovaní a nesnadno zvladatelní místní kluci Bachovi k srdci příliš nepřiřostla a rád by se jí byl zbavil.

K arnstadtskému působení se pojí velmi významná událost a sice – v říjnu 1705 dostal Bach od městské konzistoře čtyřnedělní dovolenou, aby mohl cestovat za slavným severoněmeckým varhaníkem Dietrichem Buxtehudem do Lübecku, jehož umění toužil poznat. Tento, téměř sedmdesátiletý varhaník a skladatel, byl už ve své době pojmem v celém Německu m.j. svými „Abendmusiken“, cyklem předvánočních koncertů. Celý Bachův pobyt zde je však dosti nejasný, jisté je pouze, že si ho prodloužil téměř na čtyři měsíce. Jak si jej třeba financoval a organizoval není známo, ale prokazatelně to začínajícímu virtuosovi a skladateli stálo za to, neboť tamní varhanická a hudební inspirace zásadně ovlivnila jeho příští směřování. Možné je, že si jej místní radní předcházeli jako perspektivního nástupce Buxtehudeho, ale údajný závazek přijmout s místem varhaníka kostela P. Marie za manželku jeho o hodně starší dceru odradil už dříve i jiné zájemce (Händel, Mattheson). Po návratu do Arnstadtu byl Bach předvolán na konzistoř k vysvětlení svého počínání a bylo mu také vytýkáno, že jeho současná hra a improvizace jsou příliš ornamentální a figurativní a ztěžují zpěv chorálů. Též mu bylo vyčteno, že o samotě, pouze s vědomím faráře, zkoušel na kůru s jakousi zpěvačkou. Shodou okolností se tato stala později jeho první ženou. Přesto, že Bachovi nehrozil žádný postih a zdá se, konzistoř měla spíše benevolentní přístup, začal se Bach poohlízet po jiném působišti. Bachův kompoziční styl té doby začíná vyzávat, zjevně pod dojmem Buxtehudeho varhanního stylu. Kompozice jsou podobné jak formami, tak sazbou, často užívají virtuózních prvků, nešetří temperamentem, podle italského vlivu a řada z nich se již

nápadně přibližuje k Bachovým vrcholným varhanním skladbám. Typickým příkladem takového díla je Toccata a fuga d moll BWV 565, dnes snad posluchačsky nejznámější Bachovo dílo. Mimo preludia, fugy, toccaty a fantasie psal hojně i chorály, což souviselo s varhanickou praxí.

O velikonocích 1707 uskutečnil mladý Bach přehrávku pro městskou radu v Mühlhausenu a byl jmenován na místo varhaníka v kostele sv. Blažeje s velmi slušným platem: činil 85 zlatých, 3 měřice žita, 2 sáhy dřeva, 6 kop rýže a 3 libry ryb ročně. Navíc Bachovi kynulo i vyšší společenské postavení ve městě. Za takových podmínek mohl již pomýšlet na ženitbu, a také tak 17. října 1707 učinil a pojal za manželku Marii Barbaru Bachovou, pocházející z příbuzného bachovského rodu z Arnstadtu a Gehrenu. Z tohoto šťastného svazku vzešlo během 13 let 7 dětí. Bach vykonával mimo funkci varhaníka zřejmě i kantorskou činnost, jsou známy jeho snahy o povznesení církevní hudby a z tohoto období pochází množství jeho kantát, k tomu účelu komponovaných. Bohužel se ale ve zdejší náboženské obci rozhořely spory mezi ortodoxními luterány a pietisty (tento myšlenkový směr měl původ u holandských kalvinistů), s nimi se Bach jen těžko vyrovnával. Po necelém ročním působení tak nastoupil roku 1708 jako dvorní varhaník a komorní muzikus u vévody Viléma Ernsta ve Výmaru.

(pokračování příště)

Z ČINNOSTI CHRÁMOVÉHO SBORU

Vzpomínková bohoslužba k nedožitým osmdesátým narozeninám Jiřího Strejce proběhla v neděli 22. dubna 2012 v katedrále Sv. Ducha v Hradci Králové a zazněly při ní Strejcova díla – Missa Orbis factor, vstupní zpěv Ecce sacerdos, žalm, aleluja a zpěv k obětování „Bože upevni to, co jsi v nás učinil!“. Na zdařilém a působivém provedení více než sedmdesátiletým smíšeným sborem s orchestrem a varhanami se vedle chrámových sborů z Hradce Králové a Vrchlabí podílel i náš Chrámový svatobartolomějský sbor.

V následujícím období se chrámový sbor nebo jeho sólisté podíleli na všech našich významných farních událostech - návštěva z Augsburgu, mše za oběti Heydrichiády, Slavnost seslání Ducha sv., Noc kostelů (2 koncerty), Slavnost Těla a krve Páně („Boží Tělo“) s průvodem, oslavy 500 let udělení městských privilegií Vilémem z Pernštejna.

Dovolte poděkovat všem členům chrámového sboru i varhaníkům za jejich obětavý přístup k liturgické službě. Jiří Kuchválek - regenschori

SLŮVKO NA CESTU - SETKÁNÍ PO RÁNU

Spěchala jsem ráno do školy a v tramvaji jsem nerada vrazila do jednoho pána, velice opilého pána. Divím se, jak může být někdo opilý už po ránu.

Omluvila jsem se, ale on se do mě pustil, vychrlil strašný proud nadávek, strašných nadávek.

Co se stalo? Nadával mi opilec. Vlastně bych měla jen pokrčit rameny a pustit to z hlavy. Ale já v sobě ucítala takový vztek, takovou zlobu, až jsem se podivila, jak mě může něco tak hloupého jako spílání jednoho ochmelky takhle vykolet. O nic nejde, o nic. Jenže čím víc jsem si to říkala, tím mi bylo jasnější, že se své špatné nálady nezbavím. Přispívalo k tomu i to, že v tramvaji jelo několik známých a já si připadala velmi ponížená. Mohla jsem si stokrát říkat, že o tom, kdo nás může ponížit, si rozhodujeme sami, té mizerné nálady se ne a ne zbavit.

Ve škole jsem hned první hodinu zkoušela. Vyvolala jsem žáka, který byl něco jako třídní šašek a kterého jsem párkrát přistihla, jak mě pitvoří. Zkoušela jsem ho – a každý učitel umí žáka vyzkoušet na známku, na jakou chce.

Dělala jsem si z něj legraci. Šašci mají asi nejméně ze všech rádi, když je někdo zesměšňuje, a já mu to pitvoření oplátila, třída se smála a on celý rudý koktal u tabule.

A vida, kapku se mi ulevilo.

Po přestávce přišla do třídy paní školníková. Starší paní, taková dobrácká kmotra, připomíná pohádkové babičky: jen ji člověk potká před třídou, už má dobrou náladu.

Tentokrát plakala. Nesla v náručí svoji milovanou kočku Míňinku, která je jakýmsi maskotem školy – když naše volejbalové mužstvo jede na důležitý zápas, půjčuje si Míňinku paní školníkové.

Míňinka dnes nebyla ta veselá mlsná kočka, co se prochází po chodbách s tou půvabnou pyšností, jakou kočky okouzlují. Byla to bolestně mžourající ubohá bytůstka.

Paní školníková říká, že ten třídní šašek do Mí-

ninky kopl.

„Ty?“

Dívám se na něj užasle. Věděla jsem, že ji má rád. Kluk mlčí. Kouká do země. Mlčí.

Samozřejmě, že jsme ho potrestali, školnice si zase Míňinku odnesla v náručí, a že jsem udělala, co jsem mohla – po zločinu přišel trest.

Jenže když jsem jela ze školy, došlo mi, jaký je to ohavný koloběh.

Kdo ví, proč ten opilec pil, třeba hledal zapomenutí a pak jsem mu přišla do cesty já a on se na mě pokusil složit svoje neštěstí.

Já jsem ho předávala dál, moje zlost se vybila na třídním šaškovi. Způsobila jsem mu hrozné ponížení před celou třídou – protože jsem se sama cítila ponížená, ponižovala jsem jeho. A tím jsem do koloběhu zloby předávala vlastní špatnou náladu.

A on kopl Míňinku, nevinnou kočku, která si důvěrně vykračovala jako vždy po svém školním království.

Na začátku je nějaký smutek. Na konci přinejlepším trpící Míňinka.

A jak jsem jela tou tramvají ze školy domů, napadlo mě, že stejně, jako se dá vypouštět na dlouhou oběžnou dráhu zlo, zrovna se dá vypustit i něco dobrého, nějaké potěšení, dobrý skutek. Všimla jsem si, že v přečpané tramvaji se jen tak tak drží na nohou rezignovaný starý pán, usmála jsem se na něj a nabídla mu místo. „Děkuju,“ zašeptal a sklouzl na sedadlo. Podíval se na mě vděčně.

Stálo se mi dost špatně se dvěma taškami, které jsem vlekla z města, ale měla jsem hezký pocit, jako bych na oběžnou dráhu vypustila něco nového.

Možná ten starý pán dá vnukovi bonbón a řekne mu pár hezkých slov. Možná. Bude to nepatrná radost, ale bude to radost.

A koloběhu radosti je třeba stejně jako koloběhu vody.

Z knihy: Eduard Martin, Andělské vteřiny

NOE – Křesťanská ZŠ a MŠ děkuje za výtěžek z postní almužny. Částka 3 358,- Kč bude jednou polovinou věnována na zavedení umyvadla do nové učebny základní školy, druhou polovinou přijde na nákup dětských židlí do mateřské školy.

Děkujeme!

Markéta Chmelová, ředitelka školy

PERŠTEJNSKÁ PRIVILEGIA

Přesně před pěti sty lety 18. 6. 1512 udělil pan Vilém z Pernštejna městu Pardubice privilegia, kterými se Pardubice dostaly na úroveň královských měst.

Perštejnské privilegium – úryvky

My Vilém z Pernštejna na Helfenštejně, nejvyšší hofmistr království Českého, známa činíme tímto listem přede všemi, ktož jej uží nebo čtúc slyšeti budou, že vzavše před se to, což se tohoto města našeho Pardubic dotýče, kteráž z milosti Pána Boha všemohoucího zhůru jde a bohda přijde, kudy by lidé nejlépe a nejbezpečněji wá obydli míti mohli zde v tomto městě našem Pardubicích i v předměstích, kteráž jsou okolo něho aneb potom budou a Pán Bůh bude ráčiti i tuto jim milost wrchupsaným lidem našim pardubským v městě i v předměstích, kteráž nyní jsou neb potom budou, dáváme a činíme od sebe i od svých potomkův a budoucích pánuv a držitelův pardubských a toho, aby jim žádný nikterak změnit nemohl na budoucí časy, než oni toho aby užívati mohli, což se v tomto listu píše, beze všeho umenšení.

It[em] také tuto milost lidem našim pardubským činíme, že poddaní, kteráž jest k tomu kostelu v Pardubicích a k kostelu v Rosicích, to poddaní, kteráž jest k těm oběma kostelům, připojuj a obracuj k fari města našeho Pardubic. A farář pardubský, nynější i budoucí, kněze druhého chovati má a posluhování těm lidem v Pardubicích i v Rosicích, aby činil ve dvou neb ve třech nedělích. A jestliže by na kterého člověka

Pán Bůh nemoc dopustil v těch vseh wrchupsaných, a byl kněz požádán od něho, tehda má k tomu nemocnému jíti a jemu správu učiniti, pokudž by potřebakázala a toho aby neobmeškával.

It[em] také od nás i od budoucích pánuv a držitelův pardubských v tom nemá se jim žádná překážka diti, což se knězi dávání dotýče k té fari a k tomu kosteliku u špitále, jakož spůsob na té fari mají knězi míti, kteráž rozdávají tělo a krev pána Krista pod spůsobem dvojím z víry, že při tom mají zachováni býti, aby tu ti knězi té strany bývali v té fari a oni aby je sobě wobodně jednati mohli bez překážky naší i budoucích pánuv a držitelův pardubských a také ti knězi aby se beze všeho hanění zachovávali a slova boží kázali bez hanění, jakož pak o tom v zřízení v království Českém zapráno jest.

A my Vilém z Pernštejna na Helfenštejně, nejvyšší hofmistr království Českého, slibuju jim, týmž měšťanům našim pardubským nynějším i budoucím, sami za se i za erby a budoucí potomy naše, pány a držitele pardubské, to všecko, což se v tomto listu píše, jim zdržeti a při všem je zachovati beze všeho přerušení na budoucí časy. Tomu na potvrzení a lepší jistotu wů vlastní pečet dali jsme přivěsiti k tomuto listu, jenž jest dán a psán na Pardubicích ten pátek před watým Janem Křtitelem božím, léta od narození Syna Božího tisícého pětistého dvanáctého počítajíce.

Č	R	E	T	P	T	I	L	E	K	
A	E	R	N	Ě	R	R	D	L	M	
L	D	O	P	A	S	E	K	O	N	
Í	T	Z	Š	T	Y	T	L	H	L	
S	E	E	U	P	S	Á	K	J	S	
Y	Z	P	Ý	N	Z	I	Á	K	O	
V	R	C	H	Z	Á	T	Y	L	E	K
S	A	Á	K	I	R	A	O	Ý	O	
O	K	A	P	Ů	S	U	K	R	A	
R	L	Y	T	S	O	K	Š	T	K	

PRO VOLNÉ CHVÍLE

TRSY, ZÁLOM, TAKT,
SPÁR, HOLE, OKOS,
IDOL, OKAP, TÚRY,
ZPĚT, VYSÍLAČ, EROZE,
TERČ, LIST, PÝCHA,
STON, ZÁTYLEK, UZDA,
STUP, KLAS, ARKUS,
STYL, TILEK, ŠKOLÁK,
ZISK, OPASEK, ZRAK

KALENDÁŘ

AKCE

Ne 24.06.	Vychází nové číslo Zpravodaje farnosti		
St 27.06.	Zpovědní den	kostel sv. Bartoloměje	17:00 - 18:00
Čt 28.06.	Zpovědní den	kostel sv. Bartoloměje kostel sv. Jana	08:00 - 16:00 17:00 - 18:00
	Domov seniorů	Blahoutova ul.	15:00
Pá 29.06	Slavnost sv. Petra a Pavla		
	Poslední polední mše svatá	kostel sv. Jana	12:00
	Zpovědní den	kostel sv. Bartoloměje	17:00 - 18:00
Čt 05.07.	Slavnost sv. Cyrila a Metoděje	kostel sv. Bartoloměje	9:00
Pá 06.07.	Státní svátek		
So 07.07.	Večeřadlo Panny Marie	kostel sv. Jana	po ranní mši sv.
Čt 12.07.	Domov seniorů	Blahoutova ul.	15:00
Po 16.07.	Přijímání intencí na měsíc srpen	fara	od 09:00
So 21.07.	Letní pouť rodin a nemocných (b. Jan)	Jablonné v Podještědí	11:00
Ne 29.07.	Poutní pobožnost	kaple sv. Anny	16:00
St 01.08.	Zpovědní den	kostel sv. Bartoloměje	17:00 - 18:00
Čt 02.08.	Zpovědní den	kostel sv. Bartoloměje kostel sv. Jana	08:00 - 16:00 17:00 - 18:00
Pá 03.08.	Zpovědní den	kostel sv. Bartoloměje	17:00 - 18:00
So 04.08.	Večeřadlo Panny Marie	kostel sv. Jana	po ranní mši sv.
St 15.08.	Slavnost Nanebevzetí P. Marie	klášterní kostel	18:00
	Přijímání intencí na měsíc září	fara	od 09:00
Čt 16.08.	Mše sv. v Domově důchodců	DD u kostelíčka	15:00
Pá 17.08.	Uzávěrka Zpravodaje farnosti		
So 18.08.	Pouť rodin	Žďár nad Sázavou	
St 22.08.	Třídění známek pro misie	Oblastní charita - V Ráji	15:00
Čt 23.08.	Domov seniorů	Blahoutova ul.	15:00
Pá 24.08.	Svátek sv. Bartoloměje		
So 25.08.	Vikariátní pouť za povolání	Libice nad Cidlinou	10:00
Ne 26.08.	Poutní slavnost	kostel sv. Bartoloměje	09:00
	Vychází nové číslo Zpravodaje farnosti		
So 01.09.	7. Pouť rodin (farní)	Luže	10:00
Ne 02.09.	1. mše pro děti - žehnání školních potřeb	klášterní kostel	10:00
	Poutní slavnost v Pardubičkách	kostel sv. Jiljí	17:00
Ne 09.09.	Dny evropského dědictví		12:00 - 17:00
Ne 16.09.	Svatobartolomějské poutní setkání	farní dvůr	16:00

Vydává: Římskokatolická farnost - arciděkanství Pardubice, Kostelní 92, 530 02 Pardubice.

Kontakt: tel.: 466 769 260, P. Antonín Forbelský: 731 598 842,

e-mail: farpar@volny.cz, web: <http://www.farnost-pardubice.cz>